

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca, na podstawie art. 263 TFUE, żąda stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 13 lipca 2010 r., notyfikowanej jako dokument C(2010) 4750 — pismo do Irlandii, oddalającej wniosek o zwiększenie zdolności połowowej nowego trawlera do połowów pelagicznych, który miał zastąpić MFV Golden Rose oraz zastąpienia decyzji w przedmiocie wyżej wymienionego wniosku, zawartej w decyzji Komisji 2003/245/WE z dnia 4 kwietnia 2003 r. dotyczącej wniosków skierowanych do Komisji w przedmiocie zwiększenia celów wieloletniego programu orientacji dla floty rybackiej (WPO-IV) w celu poprawy bezpieczeństwa, warunków nawigacji morskiej, warunków sanitarnych, jakości produktów i warunków pracy w odniesieniu do statków o całkowitej długości przekraczającej 12m (Dz.U. L 90, s. 48), której nieważność stwierdzono wyrokiem Trybunału z dnia 17 kwietnia 2008 r. w sprawach połączonych C-373/06 P, C-379/06 P i C-382/06 P, Flaherty i in. przeciwko Komisji, Zb.Orz. 2008 I-2649.

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi następujące zarzuty:

Po pierwsze skarżąca twierdzi, że Komisja działała bez podstawy prawnej. Artykuł 4 ust. 2 decyzji 97/413/WE z dnia 26 czerwca 1997 r. w sprawie celów i szczególnych zasad restrukturyzacji sektora rybołówstwa wspólnotowego, w okresie od dnia 1 stycznia 1997 r. do dnia 31 grudnia 2001 r., w celu osiągnięcia trwałej równowagi pomiędzy zasobami i ich eksploatacją (Dz.U. 1997 L 175, s. 27), stanowi w dalszym ciągu podstawę prawną zaskarżonej decyzji i w związku z tym, jak twierdzi skarżąca, Komisja nie miała podstaw prawnych do wydania zaskarżonej decyzji jako decyzji *ad hoc*.

Po drugie, skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła istotne wymogi proceduralne. Podnosi ona, że zaskarżona decyzja wydana na podstawie decyzji Rady nr 97/413/WE, winna była zostać przyjęta w ramach procedury komitetów zarządzających, oraz że decydując o wydaniu decyzji jako decyzji *ad hoc*, Komisja naruszyła istotne wymogi proceduralne.

Po trzecie, skarżąca twierdzi, że dokonując błędnej wykładni art. 4 ust. 2 decyzji Rady nr 97/413/WE Komisja nadużyła swych uprawnień, w szczególności opierając się na niemających znaczenia kryteriach i pomijając definicję pojęcia „nakład połowowy” ustanowioną w decyzji Komisji nr 97/413/WE i w regulacjach wspólnotowych w dziedzinie rybołówstwa obowiązujących w momencie składania przez skarżącą wniosku o zwiększenie zdolności połowowej w grudniu 2001 r.

Ponadto skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja w zakresie w jakim ocenia jego wniosek o zwiększenie zdolności połowowej jest obciążona licznymi oczywistymi błędami. W szczególności skarżąca twierdzi, że decyzja Komisji o oddaleniu jego wniosku z tego względu, iż powierzchnia pokładu głównego nowej

jednostki jest większa niż powierzchnia pokładu głównego Golden Rose jest oczywiście błędna, jak również założenie leżące u jej podstaw, że nowa jednostka będzie miała większą „zdolność połowową” niż Golden Rose.

Wreszcie skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła prawo do równego traktowania. Podnosi ona, że oddalenie wniosku przez Komisję z powodu większej powierzchni pokładu głównego nowej jednostki stanowi istotną różnicę w traktowaniu, równoznaczną z niedopuszczalną dyskryminacją w porównaniu z zupełnie innym podejściem przyjętym przez Komisję przy rozpatrywaniu niektórych wniosków o zwiększenie zdolności połowowej uwzględnionych w decyzji Komisji nr 2003/245, a także w odniesieniu to jednego z wniosków, początkowo oddalonego mocą tej decyzji a następnie uwzględnionego w decyzji Komisji z dnia 13 lipca 2010 r., notyfikowanej jako dokument C(2010) 4765.

Skarga wniesiona w dniu 27 września 2010 r. — Fitzpatrick przeciwko Komisji

(Sprawa T-464/10)

(2010/C 328/73)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Patrick Fitzpatrick (Kileany, Irlandia), (przedstawiciele: A. Collins SC, N. Travers, Barrister i D. Barry, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 13 lipca 2010 r., notyfikowanej jako dokument C(2010) 4761 — pismo do Irlandii, oddalającej wniosek o zwiększenie ze względów bezpieczeństwa zdolności połowowej nowego trawlera do połowów pelagicznych, który miał zastąpić MFV Shauna Ann, oraz zastąpienia decyzji w przedmiocie wyżej wymienionego wniosku, zawartej w decyzji Komisji 2003/245/WE z dnia 4 kwietnia 2003 r., dotyczącej wniosków skierowanych do Komisji w przedmiocie zwiększenia celów wieloletniego programu orientacji dla floty rybackiej (WPO-IV) w celu poprawy bezpieczeństwa, warunków nawigacji morskiej, warunków sanitarnych, jakości produktów i warunków pracy w odniesieniu do statków o całkowitej długości przekraczającej 12m (Dz.U. 2003 L 90, s. 48), której nieważność stwierdzono wyrokiem Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 czerwca 2006 r. w sprawach połączonych od T-218/03 do T-240/03 Boyle i in. przeciwko Komisji Zb.Orz. 2006 II-1699; oraz

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, na podstawie art. 263 TFUE, żąda w skardze stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 13 lipca 2010 r., notyfikowanej jako dokument C(2010) 4761 — pismo do Irlandii, oddalającej wniosek o zwiększenie ze względów bezpieczeństwa zdolności połowowej nowego trawlera do połowów pelagicznych, który miał zastąpić MFV Shauna Ann oraz zastąpienia decyzji w przedmiocie wyżej wymienionego wniosku, zawartej w decyzji Komisji 2003/245/WE z dnia 4 kwietnia 2003 r., dotyczącej wniosków skierowanych do Komisji w przedmiocie zwiększenia celów wieloletniego programu orientacji dla floty rybackiej (WPO-IV) w celu poprawy bezpieczeństwa, warunków nawigacji morskiej, warunków sanitarnych, jakości produktów i warunków pracy w odniesieniu do statków o całkowitej długości przekraczającej 12m (Dz.U. 2003 L 90, s. 48), której nieważność stwierdzono wyrokiem Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 czerwca 2006 r. w sprawach połączonych od T-218/03 do T-240/03 Boyle i in. przeciwko Komisji Zb. Orz. 2006 II-1699.

W uzasadnieniu skargi skarżący podnosi następujące zarzuty:

Po pierwsze skarżący twierdzi, że Komisja działała bez podstawy prawnej. Artykuł 4 ust. 2 decyzji 97/413/WE z dnia 26 czerwca 1997 r. w sprawie celów i szczególnych zasad restrukturyzacji sektora rybołówstwa wspólnotowego, w okresie od dnia 1 stycznia 1997 r. do dnia 31 grudnia 2001 r., w celu osiągnięcia trwałej równowagi pomiędzy zasobami i ich eksploatacją (Dz.U. 1997 L 175, s. 27), stanowi w dalszym ciągu podstawę prawną zaskarżonej decyzji i w związku z tym, jak twierdzi skarżący, Komisja nie miała podstaw prawnych do wydania zaskarżonej decyzji jako decyzji ad hoc.

Po drugie, skarżący twierdzi, że Komisja naruszyła istotne wymogi proceduralne. Podnosi on, że zaskarżona decyzja wydana na podstawie decyzji Rady nr 97/413/WE, winna była zostać przyjęta w ramach procedury komitetów zarządzających, oraz że decydując o wydaniu decyzji jako decyzji ad hoc, Komisja naruszyła istotne wymogi proceduralne.

Po trzecie, skarżący twierdzi, że dokonując błędnej wykładni art. 4 ust. 2 decyzji Rady nr 97/413/WE Komisja nadużyła swych uprawnień, w szczególności opierając się na niemających znaczenia kryteriach i pomijając definicję pojęcia „nakład połowowy” ustanowioną w decyzji Komisji nr 97/413/WE i w regulacjach wspólnotowych w dziedzinie rybołówstwa obowiązujących w momencie składania przez skarżącego wniosku o zwiększenie tonażu ze względów bezpieczeństwa w grudniu 2001 r.

Ponadto skarżący podnosi, że zaskarżona decyzja w zakresie w jakim ocenia jego wniosek o zwiększenie tonażu ze względów

bezpieczeństwa jest obarczona licznymi oczywistymi błędami. W szczególności skarżący twierdzi, że decyzja Komisji o oddaleniu jego wniosku na tej podstawie jest bezzasadna, skoro wykorzystanie nowej zdolności połowowej wielu mniejszych kutrów na rzecz Shauna Ann oznacza, że nie odnotowano zwiększenia całkowitej zdolności połowowej wielozadaniowych jednostek floty irlandzkiej, kiedy kuter ten rejestrowano.

Wreszcie skarżący twierdzi, że Komisja naruszyła zasadę dobrej administracji. Skarżący podnosi, że odmowa Komisji rozpatrzenia wniosku pod względem merytorycznym stanowi naruszenie obowiązku Komisji wynikającego z art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (Dz.U. 2010 C 83, s. 389), a w szczególności prawa do rozpatrzenia jego wniosku „w sposób bezstronny i w rozsądnym terminie” zgodnie z art. 4 ust. 2 decyzji Rady nr 97/413/WE.

Skarga wniesiona w dniu 27 września 2010 r. — McHugh przeciwko Komisji

(Sprawa T-465/10)

(2010/C 328/74)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Eamon McHugh (Killybegs, Irlandia) (przedstawiciele: A. Collins SC, N. Travers, Barrister i D. Barry, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 13 lipca 2010 r., notyfikowanej jako dokument C(2010) 4767 — pismo do Irlandii, oddalającej wniosek o zwiększenie ze względów bezpieczeństwa zdolności połowowej nowego trawlera do połowów pelagicznych Antartic, oraz zastąpienie decyzji w przedmiocie wyżej wymienionego wniosku, zawartej w decyzji Komisji 2003/245/WE z dnia 4 kwietnia 2003 r., dotyczącej wniosków skierowanych do Komisji w przedmiocie zwiększenia celów wieloletniego programu orientacji dla floty rybackiej (WPO-IV) w celu poprawy bezpieczeństwa, warunków nawigacji morskiej, warunków sanitarnych, jakości produktów i warunków pracy w odniesieniu do statków o całkowitej długości przekraczającej 12 m (Dz.U. 2003 L 90, s. 48), której nieważność stwierdzono wyrokiem Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 czerwca 2006 r. w sprawach połączonych od T-218/03 do T-240/03 Boyle i in. przeciwko Komisji Zb.Orz. 2006 II-1699; oraz

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.